

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA  
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG  
PRAVA POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

**IZJAVA SVEDOKA**

**PODACI O SVEDOKU:**

Prezime: **BOGUJEVCI**

Ime: **Saranda** Ime oca: **Safet**

Nadimak/pseudonim: Pol: **ženski**

Datum rođenja: **12. 06. 1985.** Mesto rođenja: **Podujevo, Kosovo**

Nacionalnost: **Albanska s Kosova** Veroispovest: **muslimanska**

Jezik/jezici koje govori: **albanski i engleski**

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):

Jezici korišćeni u toku razgovora: **engleski**

Trenutno zanimanje: **studentkinja** Prethodno:

Datum(i) razgovora: **7. oktobar 2008. u Manchesteru, Velika Britanija**

Razgovor(e) vodili: **Jonathan Sutch** Prevodilac: **nema**

Imena svih ostalih lica prisutnih tokom razgovora: **Daniela Kravetz**

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

### IZJAVA SVEDOKA:

1. Dajem ovu izjavu Međunarodnom krivičnom sudu za zločine počinjene u bivšoj Jugoslaviji (MKSJ), dobrovoljno. Nisam bila izložena nikakvom pritisku da to učinim, i nije mi ponuđena nikakva naknada.
2. Razumem da se od mene traži da opišem stvari koje znam jer sam ih videla i jasno ću ukazati u svojoj izjavi na činjenice koje sam saznala od drugih.
3. Ja sam unuka Uke (koji je preminuo 1991.) i Shehide BOGUJEVCI i ćerka Safeta (muškarac, rođen 1960.) i Sale (žensko, rođena 1960.) BOGUJEVCI.
4. Ja sam sestra Shpenda (brat, rođen 1986.) i Shpetima (brat, rođen 1989).
5. Sinovica sam Selatina (brat mog oca) i Shefkate (njegove supruge) BOGUJEVCI, i sestra od strica njihovoj deci; Nori (žensko, rođena 1984.), Fatosu (muško, rođen 1986.), Jehoni (žensko, rođena 1988.), Lirie (žensko, rođena 1990.) i Gencu (muško, rođen 1993.)
6. Živim u gradu Manchesteru, Velika Britanija od 1999. godine.
7. Dana 22. maja 2000, razgovarala sam u svojstvu svedoka sa predstavnikom Tužilaštva MKSJ, g. Simonom Mathewsom. Taj je razgovor vođen u Velikoj Britaniji i snimljen na video traku. Obaveštena sam da je taj video snimak zaveden pod brojem dokaznog predmeta (ERN) V000-2471 i danas sam imala mogućnost da pročitam osam stranica transkripta tog razgovora. Taj je transkript priložen ovoj izjavi kao Annex A, i ja potvrđujem da – osim onog što je ispravljeno u ovoj izjavi – sadrži sve što sam rekla, po svom znanju i sećanju.
8. Dana 10. jula 2003. svedočila sam pred Okružnim sudom u Beogradu, Srbija, u postupku protiv Saše Cvjetana. Danas mi je predočena i pročitana kopija transkripta mog svedočenja, na stranicama 45 do 53 dokumenta koji nosi broj ERN K054-7035-K054-7072. Ovaj je transkript priložen ovoj izjavi kao Annex B, i ja potvrđujem da – osim onog što je ispravljeno u ovoj izjavi – sadrži sve što sam rekla, po svom znanju i sećanju.
9. U ovoj ću izjavi opisati događaje kojima sam bila svedok 28. marta 1999. u Podujevu na Kosovu. U vreme događaja imala sam 13 godina i živela sam tamo sa svojom porodicom ceo svoj život.
10. Naša kuća se nalazila na broju 262 u ulici koja se sada zove Skenderbegova, Podujevo, ali u to vreme je bila poznata pod imenom Kosančić Ivana. Bila je smeštena u kompleksu koji se sastojao od tri porodične kuće. Te su kuće pripadale trojici braće koji su tu živeli sa svojim porodicama; moj deda i njegovih dvojica braće. Moj otac (Safet) i Selatin sa porodicama živeli su u jednoj kući. U drugoj kući su živela očeva braća od strica, a u trećoj u to vreme niko nije živio.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

11. Oko tog kompleksa nalazio se visoki zid sa sve četiri strane, sa prolazima na određenim mestima i širokom kapijom kojom se izlazilo na glavnu ulicu. Naš kompleks je bio smešten u centru mesta Podujeva, u blizini policijske stanice.
12. Gledajući s ulice na naš kompleks, videle su se dve kuće. Kuća na desnoj strani bila je naša kuća, a na levo, kuća očevog brata od strica. Obe kuće imale su pozadi baštu, iza kojih je bila smeštena treća kuća.
13. Desno od našeg kompleksa, nalazio se drugi porodični kompleks koji je pripadao Selmanu Gashiju (starom otprilike 60 godina) i njegovoj porodici. I njihov i naš kompleks naslanjao se na treći kompleks, a svi su bili odvojeni samo ogradama i niskim zidovima. Ulični prilaz u taj treći kompleks nalazio se u istoj ulici u kojoj je bila policijska stanica Podujeva – zgrada od tri-četiri sprata. Policijska stanica zapravo je gledala na delove našeg kompleksa.
14. Levo od našeg kompleksa nalazio se još jedan kompleks gde je živela moja tetka/ujna/strina Fahrije – iako je ona boravila u Prištini.
15. Naš komšiluk sastojao se uglavnom od porodica kosovskih Albanaca i odnosi između njih i porodica kosovskih Srba bili su, koliko ja znam, veoma dobri.
16. Neposredno pre početka NATO-ove kampanje vazdušnih napada, porodica Envera Durijija, prijatelja mog oca, uselila se u treću kuću u našem kompleksu, jer su smatrali da im je život ugrožen u njihovom selu Obranca, u opštini Podujevo, gde su izbili sukobi između OVK i srpskih snaga. Porodica je uključivala Enverovu suprugu, majku i oca, i četvoro dece.
17. Dana 24. marta 1999. godine, NATO je započeo kampanju vazdušnih napada u Srbiji, što je uključivalo bombardovanje određenih ciljeva po celoj zamlji, uključujući i Kosovo. U prethodnim nedeljama i mesecima došlo je do je značajnog razvoja situacije u vezi sa statusom Kosova te je povećan broj policajaca, a tako i vojnika, bio uobičajen prizor na ulicama našeg mesta.
18. U nedeljama koje su prethodile NATO-ovim vazdušnim napadima mnoge porodice kosovskih Albanaca počele su se useljivati u grad Podujevo, napustivši svoje domove u okolnim selima. Koliko sam ja shvatila, dolazili u grad radi vlastite bezbednosti, jer su srpske snage palile kuće i ubijale ljude po selima. Kao što smo mi uradili sa porodicom Durijiqi, i ostale porodice su smeštale druge porodice u svoje kuće. Preko medija sam bila informisana o napredovanju vazdušnih napada, iako mi u Podujevu nismo bili direktno na udaru.
19. U danima koji su prethodili, bilo je glasina da srpske snage traže i ubijaju muškarce, pa je doneta odluka da se moj otac i Selatin sakriju dalje od kuće i da nas posećuju kad god je to bezbedno.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

20. Nakon početka NATO bombardovanja nestalo je struje i vode. To je takođe označilo početak noćnog pucanja po mestu – iako naša kuća nije pogodoena. Bilo je mnogo dece u našoj kući i smatralo se da nije dovoljno bezbedno da se igramo napolju, pogotovo ne na ulici.

21. Sećam se da su, kratko nakon početka NATO bombardovanja, kuću našeg komšije preko puta posetili vojnici – ili bar ja mislim da su bili vojnici. Ne znam šta su radili kada su došli u kuću, samo sam ih videla kako ulaze i ubrzo zatim kako odlaze.

22. U noći 26. marta 1999. bila sam u kući sa sledećim licima: mojom majkom Salom, moja dva brata Shpendom i Shpetimom, mojom strinom/tetkom Shefkate, mojom braćom/sestrama od strica Norom, Fatosom, Jehonom, Lirie i Gencom, mojom bakom Shehidom, strinom/tetkom mog oca Nefisom, i njenom snajom Fezrije. Mogli smo da vidimo policijsku i vojnu aktivnost na ulicama, pa smo kao porodica odlučili da ćemo biti bezbedniji u praznoj kući moje tetke Fahrije – koja nije toliko izložena glavnoj ulici kao što je bila naša kuća.

23. Skupili smo neke stvari – barem hranu, koliko se sećam – i zajedno otišli, pešice, do Fahrijine kuće kroz prolaz u zidu koji je razdvajao komplekse, a ne ulicom. Te noći smo ostali u kući i posetili su nas moj otac i stric, skuvali smo nešto hrane i ostali tamo veći deo sledećeg dana.

24. Uveče 27. marta, kada je pao mrak, još smo bili u Fahrijinoj kući kada smo začuli zvono na vratima. Kada smo se odazvali, na vratima nije bilo nikog. To nas je uplašilo pa je donesena odluka da se vratimo u našu kuću do ove, što smo i učinili te večeri – ponovo kroz kompleks, a ne ulicom.

25. Te noći smo ostali u našoj kući, a 28. marta u rano jutro, upozorena sam da je neko video kako policijska kola staju pred naš kompleks.

26. Uplašeni za našu bezbednost, otišli smo u kuću oćevog strica u stražnjem delu našeg kompleksa. Tu se nalazila porodica prijatelja mog oca, Duriqi, njegovi roditelji, supruga i njihovo četvoro dece. Kada smo stigli, tu su se dakle sada nalazili sledeći ljudi:

- |       |                    |                                      |
|-------|--------------------|--------------------------------------|
| i.    | Shehide BOGUJEVCI  | (baka)                               |
| ii.   | Sala BOGUJEVCI     | (majka)                              |
| iii.  | Shpend BOGUJEVCI   | (brat)                               |
| iv.   | Shpetim BOGUJEVCI  | (brat)                               |
| v.    | Shefkate BOGUJEVCI | (tetka/strina)                       |
| vi.   | Lirie BOGUJEVCI    | (sestra od strica)                   |
| vii.  | Jehona BOGUJEVCI   | (sestra od strica)                   |
| viii. | Fatos BOGUJEVCI    | (brat od strica)                     |
| ix.   | Nora BOGUJEVCI     | (sestra od strica)                   |
| x.    | Genc BOGUJEVCI     | (brat od strica)                     |
| xi.   | Nefise LIUGALIJU   | (tetka/strina mog ujaka/teće/strica) |

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

xii.	Fezrije LIUGALIJU	(Nefisina snaja)
xiii.	Fitnete DURIQI	(Enverova supruga)
xiv.	Esma DURIQI	(Enverova majka)
xv.	Dafina DURIQI	(9 godina)
xvi.	Arber DURIQI	(7 godina)
xvii.	Mimoza DURIQI	(možda 5 godina stara)
xviii.	Albijon DURIQI	(2 godine)
xix.	Hamdi DURIQI	(Enverov otac, otprilike 70 godina)

27. Već smo spakovali nešto odeće i osnovne potrepštine u torbe – uglavnom hranu. Nešto smo pojeli i tog jutra nas je posetio sin Selmana Gashija, našeg komšije. Javio nam je da vojnici odvođe ljude iz njihovih kuća. Nije rekao šta rade s ljudima, ali smo mi pretpostavljali da ako nas izbacuju iz naših kuća, treba da napustimo grad.

28. Rano ujutro, možda oko 9:00 sati, primetili smo u kompleksu, kako se meni činilo, vojnike, ispred kuće u kojoj smo se nalazili. Ušli su u naš kompleks kroz kompleks Selmana Gashija, ne sa ulice, te su ulazeći uništili ogradu koja je odvajala komplekse. Bilo ih je otprilike četiri ili pet, sa ostalima koji su išli oko nas.

29. Počeli smo da napuštamo kuću i kada smo izišli, vojnici su nam rekli da dignemo ruke u vis i ostavimo torbe na zemlji. Zatim su upitali je li još ko ostao u kući. Ne znam ko im je odgovorio, ali vojnici su ušli u kuću da pretražuju. Zatim su nam naredili da prodemo kroz dvorište Selmana i kroza nj u kompleks kuće pozadi našeg kompleksa.

30. Bilo je hladno jutro i stavila sam ruke u džepove. Jedan vojnik je to video, pa je pretražio moje džepove i oko mojih nogu. Vojnici su takode pretražili ostale.

31. U dvorištu su bila dva civilna kamiona i jedan od vojnika je upitao šta je u njima. Rekli smo mu da ne znamo, jer to nije nama pripadalo.

32. Vojnici su izvojili Hamdiju Duriqija i izveli ga iz reda u kom smo se mi nalazili. Rekli su mu da stavi ruke na zid, pretražili ga, izvadili sve iz njegovih džepova i skinuli mu keče, koji mi zovemo *plis*.

33. Vojnici su zatim rekli Hamdiji da sve pokupi sa zemlje. Vikali su na njega i on je pokušavao da pokupi stvari što je brže moguće. Takode su izdvojili Enverovu majku i dvoje starije dece. Govorili su nešto što nisam mogla da razumem i poslali su ih natrag u red. U jednom od transkripata izjavila sam da su Enverova žena i mlađa deca bili izvojeni, no zapravo se radilo o majci.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

34. Zatim su vojnici otišli do mog brata Shpetima i uzeli mu klikere iz džepa i bacili ih na zemlju. Vikali su i moja majka se sagnula i pokupila koliko je god klikera mogla.

35. Nastavili su da nas pretražuju, naredivši starijim ženama koje su nosile marama na glavi da ih skinu. Ja sam stajala na kraju reda kraj svoje strine/tetke Shefkate i brata od strica, Genca.

36. Jedan vojnik se približio Shefkate, pretražio je i uzeo joj nešto novca. Ostali vojnici nastavili su da viču – iako ih nisam razumela – i dok su ostali kraj Shefkate, moja baka Shehida i moja sestra od strica Nora došle su do nje i uzele Genca.

37. Iza nas je bila šupa ili poljski klozet, i moju su tetku/strinu povelu unutra – čim su to učinili, odveli su nas u dvorište našeg drugog komšije, kog sam poznavala kao Lima Gashija.

38. Vojnici su se smejali i s ono malo srpskog šta sam znala, razumela sam da kažu "Odveli smo ti majku." Jedan od vojnika izvukao je lim/konzervu /?/ s vrha bunara u dvorištu, prišao mi je smejući se i upitao me da li je hoću. Nisam odgovorila, pa me je ostavio i vratio lim/konzervu nazad na bunar.

39. Povelu su nas kao grupu iz dvorišta na ulicu, preko puta policijske stanice. Stajali smo tu u redu, bilo je mnogo vojnika i policajaca, nosili su uniforme različitih boja i raznih vrsta – policijske, vojne i civilna odela.

40. One koje opisujem kao vojnike nosili su zelene maskirne uniforme. Pre sukoba videla sam vojne uniforme zato što je na glavnom putu blizu Podujeva bila kasarna. Međutim, uniforma koju su nosili vojnici koje sam videla tog dana bila je nešto drugačija od one na koju sam navikla: maskirni dezen nije uključivao smeđu boju, nego samo razne tonove zelene.

41. Oni koje nazivam policijom, takođe su nosili maskirne uniforme, ali plave. Te plave policijske uniforme je policija nosila i pre sukoba.

42. Vojnici su nam se smejali, vikali i psovali nas. Razbijali su izloge na svim radnjama i kafićima. Zatim je jedan od vojnika prišao Hamdiji Duriqiju, rekao mu nešto i potom ga ošamario.

43. Napolju na ulici videla sam ujaka/strica/teču moje majke, Selmana Gashija – koji nije bio u našoj grupi – a jedan od vojnika igrao se njegovim kečedom. Jedan od vojnika naredio je Selmanu da uđe u kafić na ulici, a zatim sam videla Hamdiju Duriqija kojeg je u taj kafić vodio vojnik koji ga je ošamario i koji je ušao za njim. Čula su se dva pucnja vatrenim oružjem iz kafića. Nikad više nisam videla ni Selmana ni Hamdiju žive.

44. Gotovo odmah su nam naredili da se vratimo u dvorište iz kojeg smo došli i dok smo mi hodali, vojnici su nastavili da viču. Jedan je vojnik počeo da nam se

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

obraća kao grupi. Fezrije Liugaliju mu je rekla na srpskom da mi ne razumemo srpski jezik. Iz svog džepa od jakne, izvadio je skalpel, kao što se upotrebljava u hirurgiji. Nešto je vikao – što nisam mogla da razumem, ali od onog malo što sam znala, govorio je nešto o nemanju srca – i zatim je vratio svoj skalpel u džep od jakne odakle ga je i izvadio. Zatim je nastavio da nešto govori i udario Fezrije u stražnji deo vrata.

45. Dok smo hodali pored kuće po dvorištu, videla sam u jednoj od soba da je sav nameštaj nagomilan u sredini sobe.

46. Zatim sam ugledala moju strinu Shefkate, koju su ranije odvojili od nas, niže u dvorištu. Plakala je. Nešto je govorila na srpskom, ali ja sam razumela samo "Oni su tek deca". Jedan od vojnika ju je zatim gurnuo dok je hodala po puteljku koji je vodio iza kuće, a potom joj je, puškom tipa AK47, pucao jednom u leđa. Okrenula sam se ka svojoj braći/sestrama od strica, Shefkatinjoj deci, koja su počela da plaču. Kada sam ponovo pogledala prema Shefkate, ležala je na zemlji i isti vojnik još jednom je pucao u nju, u gornji deo tela.

47. Ispalivši drugi metak, vojnik je bacio oružje na zemlju, a potom se približio drugom vojniku i uzeo mu njegovo oružje. Ukupno je bilo oko deset vojnika u dvorištu, a drugi su dolazili i odlazili.

48. Grupno su nas postavili uza zid i isti je vojnik, sad naoružan novim oružjem, počeo da puca po našoj grupi. Ovaj put se radilo o brznoj automatskoj vatri iz puške još uvek tipa AK47. Ja sam bila usred naše grupe, oslonila sam se na zid i zatim kliznula na zemlju i ostala u sedećem položaju. Dok sam klizila nadole, vojnik je i dalje pucao i meci su me pogodili dvaput u nogu. Nastavio je da puca, a kada je stao, čula sam teško disanje nekoga u grupi. Ne znam je li to zbog teškog disanja, ali pucanje je tada ponovo započelo. Ovaj put sam pogođena u ruku i u leđa.

49. Nakon nekog vremena pucanje je prestalo, ostala sam u sedećem položaju i napregla se da čujem vojnike. Nisam ništa mogla čuti, pa sam podigla glavu da pogledam uokolo. Videla sam svog brata Shpetima, koji je ležao na zemlji, glave blizu mojih nogu. Ležao je licem nadolje, ali sam jasno videla da je pogođen u glavu. Moj brat od strica Fatos, koji je ležao na zemlji, nalazio se ispred mene. Nešto je dolazilo od njegovih leđa što mi je ukazivalo da je pogođen. Prvo sam pomislila da je mrtav, ali zatim sam videla da je živ jer je podigao glavu. Ispostavilo se da je pogođen u noge, a ne u leđa. Takođe sam videla Genca ispred mene i razgovarali smo.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

50. Zatim sam videla Arbera Duriqija, pogođen je u lice koje je sada bilo unakaženo. Potom sam videla moju baku, Shehidu, koja je bila okrenuta prema meni. Lice joj je bilo potpuno žuto, a oko usta modro i oči su joj bile otvorene. Videla sam Fezrije Liugaliju, nisam mogla da joj vidim lice, ali videla sam joj telo – ispruženo i modro.
51. Genc je bio pored Fezrije i podigao je glavu. Rekao je, "Saranda, vidi šta su uradili Shpetimu", govoreći o mom bratu. Potom sam čula glasove i viku i rekla sam Gencu da legne, a ja sam se vratila u sedeći položaj. Zatvorila sam oči, ali sam čula da je neko kraj nas. Zatim sam čula jednog od svojih rođaka kako sasvim tiho ječi od bola. Nisam znala šta se dešava, ali sam odlučila da otvorim oči, jer sam pretpostavila da misle da sam mrtva.
52. Kada sam se pomakla, mislim da su dva muškarca došla i izvukla me i položila na zemlju, mislim da su proveravali gde sam ranjena. Govorili su srpski, ali su imali različite uniforme od onih koje su nosili ljudi koji su pucali u nas – vojne uniforme koje sam prepoznala iz kasarne. Ukazali su nam prvu pomoć i dok sam tu ležala, videla sam da su tela prekrivena pokrivačima. Vojnici koji su tu bili za vreme pucnjave, nisu više bili u dvorištu koliko sam je mogla da vidim.
53. Preneli su me i stavili u vojna kola hitne pomoći, kako mi se činilo, verovatno zbog brojnih lekova i pokrivača koji su se tu nalazili.
54. U jednom času, jedan mladi vojnik ušao je u ambulatna kola i rekao mi nešto na albanskom – i zatim me ostavio. Nakon nekog vremena kola su se pokrenula i mislim da sam zaspala.
55. Probudila me je vika. Prvo sam držala oči zatvorene, a kad sam ih otvorila, videla sam da sam u bolnici. U bolnici su me upitali na albanskom – mada je to bilo srpsko osoblje – kako se zovem i jesam li iz Fushe Kosove/Kosovog Polja. Rekla sam im da sam iz Podujeva. Sećam se da sam tu videla mladog vojnika – onog koji mi se obratio u kolima hitne pomoći – ali posle toga ga više nikad nisam videla.
56. Skinuli su mi odeću i načinili rentgenske snimke. Zatim sam zaspala – pretpostavljam da su mi dali sedativ.
57. Ostala sam u bolnici, za koju sam saznala da je Prištinska bolnica, do kraja sukoba u junu 1999. U bolnici su takođe bile Lirie i Jehona, a nakon dve nedelje Jehona i ja smo smeštene u istu sobu, a Lirie je tada otpremljena u Beograd na lečenje. Nakon nekog vremena posetio me otac, a potom sam otkrila da se i Fatos i Genc leče u istoj bolnici. Nakon otprilike pet nedelja mogla sam da se mičem i da posećujem Fatosu i Genca.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/



58. Pogođena sam u ruku 13 puta, dvaput u nogu i jednom u leđa – i sada su mi ograničeni pokreti levom rukom. Do dana današnjeg imam problema s koncentracijom na duže vreme, što pre svega utiče na moje studije. Veoma lako bivam teskobna i sigurno mi je psihičko zdravlje narušeno zbog činjenice da sam prisustvovala ubijanju članova moje porodice. Nemam kod sebe nikakvih zdravstvenih dokumenata iz Prištine. Moje lečenje se sada sastoji od fizioterapije.

59. Jedini čovek kojeg sam doista videla kako puca tog dana, bio je čovek koji je pucao i u mene i u moju tetku/strinu Shefkate. Bio je prilično visok, oko 30 godina star, imao je kratku bradu i tamnosmeđu kosu. Mislim da nije nosio kapu. Mislim da mu je kosa bila normalne dužine, niti jako kratka, niti dugačka. Nosio je uniformu koju sam ranije opisala kao zelenu maskirnu vojnu uniformu, ne onu koju sam videla pre sukoba.

60. S obzirom na to da je oružje kojim su na mene pucali brzo automatsko oružje, zaključujem da je bilo više strelaca, jer sam pogođena u ruku, pa u nogu, a zatim u leđa, što me navodi na zaključak da je bar jedan metak došao iz drugog pravca. Čovek kojeg sam videla da puca nalazio se s moje leve strane, dok je metak koji me pogodio u leđa došao s desna.

61. Od drugih srpskih vojnika koje sam videla tog dana bio je jedan mladić, veoma nizak, koji nas je pretresao. Nosio je kapu okrenutu na stranu a ne napred i nosio je istu uniformu kao onaj koji je pucao.

62. Vojnik koji je odveo Selmana Gashija i Hamdiju Durijija u kafić nosio je istu uniformu kao čovek koji je pucao – zelenu maskirnu. Međutim, oni koji su stajali napolju na ulici, nosili su plave policijske pantalone i vojničke košulje. Ti su ljudi razbijali izloge u ulici. Ne sećam se da sam videla na ulici ljude u civilnoj odeći.

63. Osim nas pet koji smo lečeni u bolnici, sve druge osobe u našoj grupi tog dana bile su streljane i ubijene u dvorištu.

64. Ja sam potom lečena u britanskoj vojnoj bolnici, a zatim sam s ocem, braćom i sestrama od strica i stricem Selatinom došla u Veliku Britaniju u septembru 1999. Lirie nam se pridružila u novembru 1999.

65. Ja i moja braća i sestre od strica učestvovali smo u dokumentarnom programu BBC-ja o istinitim životima, koji je emitovan 2004. godine.

66. Ovlašćujem MKSJ da pregleda svu zdravstvenu dokumentaciju koja je možda sačinjena kao posledica ovog incidenta i lečenja povreda koje sam zadobila.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

67. Upozorena sam na to da bi moja izjava mogla da bude data na uvid organima unutrašnjih poslova i/ili drugim pravosudnim organima. Pristajem na to da se moja izjava da na uvid navedenim organima, prema nahodanju Tužilaštva Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

Potpis: /potpisano/

Ostalo prisutni: /potpisano/

## POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava, koja sadrži 11 stranica, sadrži sve što sam rekla, po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dala dobrovoljno i svesna sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvana da javno svedočim pred Sudom.

Datum: 7. oktobar 2008.

Potpis: /potpisano/

Potpis: /potpisano/

Ostali prisutni: /potpisano/